

който наследилъ французский престолъ подъ имя Людовикъ XV.

Людовикъ XV и състояние на Франциј. Людовикъ XV (1715—1774 год.) былъ още малькъ кога сѣднжалъ на престола, та доклѣ порастне нарядили да управи царство-то единъ отъ по-стары-ты царски князove, Филиппъ херцогъ Орлеанский, роднина на Людовика XIV. Филиппъ былъ уменъ и добрѣ образованъ, нѣ за жалостъ былъ много склоненъ на лоши работы и живѣлъ безпѣтно. На французски-ты боляры и голѣмци умръзжало веке присторено-то благочестие и строгы-ты етикеты въ вторж-тѣ полвина на царуваніе-то Людовиково, та сега, по примѣра на управителя, ударили на веселбѣ и удоволствия. Хазна-та слѣдъ Людовика XIV съвсѣмъ ся испразнила, и дѣлове-ти на царщинѣ-тѣ станали твърдѣ много. Управникъ-тѣ ся мжчилъ да поправи хазнѣ-тѣ; нѣ, намѣсто да скажи разноски-ты, той зель лоши мѣрки, та съ това разоборилъ народа.

Кога умрѣлъ Филиппъ Орлеанский (1723 годинѣ), Людовикъ XV веке былъ порастнжалъ; нѣ, защото былъ много истѣнченъ, необычаялъ да ся товари съ работы-ты на царщинѣ-тѣ. Въ първѣ-тѣ полвина на негово-то царуваніе царство-то управялъ неговыи учитель, кардиналъ Фльори; а слѣдъ смърть-тѣ му царство-то минжло въ рѫцѣ-ты на царевы-ты любимици. Отъ любимици-ты най-прочута была маркыза Помбадуръ, която не была отъ голѣмъ родъ; нѣ была много сърдчена жена. Тя умѣла какъ да подсеби лѣнивый царь, и токо-речи зела всичкѣ-тѣ царскѣ власть въ рѫцѣ-ты си. Помбадуръ направила прѣвъ министръ умный херцогъ Шюазолья, който ся прочюлъ че испадилъ отъ Франциј єзуиты-ты (1764 год.). Слѣдъ смърть-тѣ на Помбадуръ, Шюазоль останжалъ безъ закрылникъ, та го извадили отъ службѣ. Край-тѣ на Людовиково-то царуваніе было много жалостно: пукотѣ-тѣ въ народа, отъ тяжко-то даваніе и отъ голѣмы-ты безправдини, достигнжалъ и до царя; нѣ царь-тѣ не щялъ нито да знае отъ това, и, за